

מסכת Baba Metzia

פרק ו'

- א.** השוכר את האבן, והטעו זה את זה, אין להם זה על זה אלא תרעמת. שכיר את המחר ואות הקדר לhabia פרימפראן וחלילים לפלה או למת, וכוואלין להעלות פשפטנו מן המשרה, וכל דבר שאבד, וחזרו בהו, מקום שאין שם אדם, שכיר עליהם או מטען:
- ב.** השוכר את האבן וחזרו בהו, ידו על הפתחתונה. אם בעל הבית חזר בו, ידו על הפתחתונה. כל המשגה, ידו על הפתחתונה. וכל החזר בו, ידו על הפתחתונה:
- ג.** השוכר את החמור להוליכה בקר והוליכה בבקעה, בבקעה והוליכה בקר, אפלו זו עשר מילין וזו עשר מילין, מטה, חיב. השוכר את החמור והבריקה, או שנעשית אנגריא, אומר לו הרי שלך לפניה. מטה או נשברה, חיב להעמיד לו חמור. השוכר את החמור להוליכה בקר והוליכה בבקעה, אם החליקה, פטור, ואם

הוֹחֶםָה, חִיבָּ. לְהוֹלִיכָה בַּבְקָעָה וְהוֹלִיכָה בְּהָרָ, אֲםַ הַחְלִיקָה, חִיבָּ,
וְאֲם הַוְּחֶםָה, פֵטּוֹר. אֲם מְחֻמָת הַמְעָלָה, חִיבָּ:

ד. הַשׁוֹכֵר אֶת הַפְּרָה לְחַרְשׁ בְּהָר וְחַרְשׁ בַּבְקָעָה, אֲם גַּשְׁבָר הַקְּנוֹן,
פֵטּוֹר. בַּבְקָעָה וְחַרְשׁ בְּהָר, אֲם גַּשְׁבָר הַקְּנוֹן, חִיבָּ. לְדוֹשׁ בַּקְּטָנִית
וְדַשׁ בַּתְּבוֹאָה, פֵטּוֹר, לְדוֹשׁ בַּתְּבוֹאָה וְדַשׁ בַּקְּטָנִית, חִיבָּ, מִפְנֵי
שַׁהְקְטָנִית מְחֻלָּקָת:

ה. הַשׁוֹכֵר אֶת הַחְמָר לְהַבִּיא עַלְיָה חֲטִים וְהַבִּיא עַלְיָה שָׁעַרִים,
חִיבָּ. תְּבוֹאָה וְהַבִּיא עַלְיָה תָּבוֹן, חִיבָּ, מִפְנֵי שְׁהַגְּפָח קָשָׁה לְמַשְׂאוֹ.
לְהַבִּיא לְמַתָּךְ חֲטִים וְהַבִּיא לְמַתָּךְ שָׁעַרִים, פֵטּוֹר. וְאֲם הַוּסִיף עַל
מַשְׂאוֹ, חִיבָּ. וּכְמָה יוֹסִיף עַל מַשְׂאוֹ וַיְהִיא חִיבָּ. סִומְכוֹס אוֹמֵר מְשׁוּם
רַבִּי מַאיָר, סָאָה לְגַמֵּל, שְׁלֵשָׁה קָבִין לְחַמָּר:
רַבִּי מַאיָר, סָאָה לְגַמֵּל, שְׁלֵשָׁה קָבִין לְחַמָּר:

ו. כָּל הַאֲמָנִין, שׁוֹמֵר שְׁכָר הֵן. וְכָלָן שָׁאָמָרוּ, טַל אֶת שְׁלָה וְהַבָּא
מְעוֹת, שׁוֹמֵר חָנָם. שׁמֵר לֵי וְאָשֵׁמָר לְהָ, שׁוֹמֵר שְׁכָר. שׁמֵר לֵי,
וְאָמֵר לוֹ הַבָּח לִפְנֵי, שׁוֹמֵר חָנָם:

ז. הַלְוָהוּ עַל הַמְשִׁכּוֹן, שׁוֹמֵר שְׁכָר. רַבִּי יְהוֹדָה אָוּמָר, הַלְוָהוּ
מְעוֹת, שׁוֹמֵר חָנָם. הַלְוָהוּ פִּרְזָת, שׁוֹמֵר שְׁכָר. אָבָא שָׁאָיל אָוּמָר,
מִפְרָא אָדָם לְהַשְׁכִּיר מִשְׁכְּפָנוּ שֶׁל עֲנֵי לְהִיוֹת פּוֹסֵק עַלְיוֹ וְהוֹלָה, מִפְנֵי
שַׁהְוָא כִּמְשִׁיב אֲבָדָה:

ה. הַמְּעֹבֵר חֲבִית מָקוֹם לְמָקוֹם וַיַּשְׁבַּרְתָּה, בֵּין שׂוֹמֵר חֶגֶם בֵּין שׂוֹמֵר שָׁכֶר, יַשְׁבַּע. רַبִּי אַלְיעָזֵר אָמֵר, זֶה וְזֶה יַשְׁבַּע, וְתַمְמֵה אָנָּי אֵם יָכוֹלֵין זֶה וְזֶה לַשְׁבַּע: